

det med Naturnødvendighed føre til, at Angrebene paa Valgretten efter Grundloven af 5te Juni 1849 ville blive udstrakte ogsaa til det andet Thing. Blive vi staaende ved Grundloven af 5te Juni, saa have vi efter min Overbeviisning. No og Fred og Hvile; komme vi til den nye Forsatning, da ville vi have lige det Modsatte, og det paa en Tid, hvor det er en Ulykke og næsten en Umulighed for os at bære. Jeg troer derfor ikke, at man paa nogen Maade skal betænke sig paa, naar man har Overbeviisning om Fortrinligheden af Grundloven af 5te Juni, da at fastholde den. Det Stræmmebillede, som den ærede sidste Taler rullede op for os med Hensyn til ulovlige Foretagender osv., som vi skulde frygte for, troer jeg ikke paa; Ungen og allermindst den nærværende Regjering vil bide det danske Folk ulovligheder, og det danske Folk vil vide ved lovlige Midler at værges sig imod, at noget Saadant kommer tilstede. Det er ikke her Stedet eller Diebliffet til at besvare slike Spørgsmaal som dette: Hvad saa, naar Regjeringen ikke faaer denne Forsatningsforandring sat igjennem? Jeg er overbevist om, at dette „Hvad saa?“ vil kunne besvares uden Vanstællighed og uden Fare, medens jeg ligefrem antager, at det Modsatte vil være Tilfældet, dersom den foreliggende Forandring af Forsatningen gaaer igjennem.

Masmussen: Da jeg første Gang havde Ordet, var det kun min Hensigt at begrunde min Stemmegivning; muligt gaved enkelte af mine Udtalelser dengang den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Lehmann) Anledning til at kritiserer dem, idet de maaskee vare mindre velvalgte; men jeg kan i alt Fald ikke Andet end takke ham for hans Angreb. Jeg bryder mig ikke om, at han har opfattet mine Ytringer saaledes, som om jeg næsten var halvt uvidende om, hvad der er foregaaet. Det er ikke første Gang, at jeg er bleven angreben paa den Maade; det er tværtimod Noget, som jeg har været vant til at høre i mange Aar. Men jeg maa dog iøvrigt gjøre den ærede Landsthingsmand opmærksom paa, at han aldeles har misforstaaet mig. Han troede, at jeg ved at nævne den danske Bøndestand vilde hævde den som en særegen Stand; det har aldrig været min

Mening, og det følger ligefrem af mine Udtalelser, at det ikke har kunnet være det. Men selv det foreliggende Forslag til en Grundlovsforandring, nøder os jo ligefrem til at tale om Stand, idet man just efter det vil dele Valgretten i to lige Dele, imellem to forskellige Classer, nemlig imellem den store almindelige Befolkning og saa de enkelte større Eiendomsbesiddere. Man giver os jo derved fuldstændig Anledning til at tale om Stand; men det er just da os, der protestere imod, at der skal herske en saadan Stands- og Classeinddeling. Jeg er overbevist om, at hvis den ærede Landsthingsmand kjendte mig bedre, end han gjør, vilde han aldrig være falden paa at beskyldes mig for, at jeg skulde ville hævde den danske Bøndestand som en selvstændig Stand. Nei, det er netop eet af de største Goder, som Grundloven af 5te Juni har bragt, at den har udslettet al Standsforskjel. Den ærede Landsthingsmand kan være overbevist om, at vi paa skjønnede dette saggodtsom Noget; men det er da tillige en af de Grunde, der medføre, at vi gjøre den største Modstand, naar der nu er Tale om atter at dele Befolkningen i to Stænder: de større Hartfornsbesiddere paa den ene Side og de smaa Jordbrugere og det øvrige ringere stillede Folk paa den anden Side. — Medens jeg har Ordet, finder jeg endnu Anledning til at udtale, at, om der endogsaa kunde følge nok saa store Allemper deraf, at det lykkedes mine politiske Meningsfæller at fuldføre det foreliggende Forslag til en Forandring af Grundloven, saa vilde jeg dog derfor ingenlunde betænke mig paa at dele Ansvarer for, hvad der i saa Henseende kunde følge paa. I saa Henseende staae vi og vore Modstandere lige; de have ligesaa godt at betænke det Ansvar, som de kunne paadrage sig, som vi; vi forsøgte Sagen lovligt, og de forsøgte den ogsaa lovligt; men, hvad der kommer efter, det maae de ligesaa godt bære Ansvarer for, som vi. Vi forlange naturligtvis ikke, at Regjeringen nogenstinde skal gribe til ulovlige Midler, vi forsøgte kun Sagen grundlovsnæssigt; ligge vi under, maae vi finde os deri, men, ligge vore Modstandere under, da maae de ogsaa finde sig deri. Disse Stræmmebilleder og Trusler, som stadigt stilles op imod os om,